

Föreskrifter om anlitande av juridisk person i universitetets verksamhet, m m

1. Inledning

Universitetet är liksom alla andra organisationer för sin verksamhet beroende av att tjänster produceras. Detta kan ske på i princip två olika sätt. Det ena sättet innebär att universitetet knyter till sig fysiska personer som tillfälligtvis eller mera permanent utför arbete. Det andra sättet innebär att universitetet drar nytta av andra juridiska personer och köper tjänster av dessa. Valet mellan dessa båda sätt är emellertid inte helt fritt.

1.1 Grundregeln - fysiska personer används för kärnverksamheten

Genomförandet av universitetets kärnverksamhet avseende utbildning och forskning samt viss administration skall normalt ske med utnyttjande av vid universitetet anställd personal. Den som tas i anspråk för undervisning (inkl. examination) avseende poänggivande utbildning (grundutbildning, forskarutbildning, lärarfortbildning eller poänggivande uppdragsutbildning) skall vara anställd vid universitetet i egenskap av fysisk person och på anställning som lärare enligt 4 kap. 1 § högskoleförordningen. Med poänggivande utbildning jämställs i detta sammanhang s.k. SK-kurser som genomförs på uppdrag av socialstyrelsen. Även annan anställd vid universitetet än den som är lärare, t.ex. doktorand, assistent (med utbildningsbidrag) och amanuens, liksom innehavare av administrativ eller teknisk anställning kan tas i anspråk för undervisning - men däremot ej examination - inom ramen för sin anställning.

Härutöver kan, för poänggivande utbildning enligt ovan, med stöd av högskoleförordningen, särskilda timlärare anställas, vilka ersätts enligt reglerna i det lokala avtalet för timarvoderade lärare, och i egenskap av timlärare får genomföra undervisning och - i mån av särskilt beslut av fakultetsorgan eller därtill bemyndigad institutionsstyrelse/prefekt - också förrätta examination. Som timarvoderad lärare kan komma ifråga envar fysisk person som ej innehar anställning som lärare, doktorand, assistent eller amanuens vid universitetet och som har erforderlig vetenskaplig/ämnesteoritisk och pedagogisk kompetens för uppgiften.

1.2 Behovet av komplettering med tjänster från juridiska personer

I vissa fall kan det emellertid vara ändamålsenligt och effektivt att komplettera organisationen av permanent eller tillfälligt anställd personal genom att lägga en del arbetsuppgifter till grund för uppdrag till olika juridiska personer. Eftersom ett sådant överlämnande i varierande utsträckning, beroende på omständigheterna, inrymmer såväl etiska som offentlighetsrättsliga, arbetsrättsliga och skatterättsliga aspekter är det nödvändigt att närmare precisera förutsättningarna för ett sådant handlande och ange fördelningen av ansvar och befogenheter i fråga om ingående av avtal härvidlag. Framställningen inleds med en definition av begreppet juridisk person.

1.3 Begreppet juridisk person m m

Med juridisk person avses sådan organisation eller eljest avgränsad enhet som till följd av lagregler eller praxis har samma möjlighet som en fysisk person att förvärva rättigheter och ikläda

sig skyldigheter, t.ex. genom avtal eller genom ansökan hos olika myndigheter. En juridisk person kan också vara part (kärande eller svarande) i domstolsprocesser och andra former för tvistelösningar, t.ex. skiljenämnds-förfaranden. I de flesta fall förfogar den juridiska personen över ett eget kapital som är skilt från ägarnas/medlemmarnas/bildarnas eget kapital och som också åtnjuter ett visst skydd, så att ägarna etc inte fritt kan förfoga över det utan långtgående hänsynstagande till andra intressenter, t.ex. olika fordringsägare. Ägarna etc är å sin sida i de flesta fall skyddade från ansvar för skulder som den juridiska personen ådrar sig i sin verksamhet. Exempel på juridiska personer är dels de offentliga aktörerna, såsom staten (där universitetet ingår), landsting och kommuner, dels privata aktörer, t.ex. aktiebolag (även om de är ägda av stat, landsting eller kommuner), kommanditbolag, handelsbolag, ekonomiska föreningar, ideella föreningar och stiftelser. Det förtjänar att påpekas att till en stiftelse finns ingen ägare. Sedan stiftarna tillskjutit kapital och bildat stiftelsen utgör denna en självvägande juridisk person.

2. Föreskrifter

Med stöd av 18 § verksförordningen, gällande inom universitetet med stöd av 2 kap. 3 § högskoleförordningen, föreskriver undertecknad rektor följande beträffande anlitan i vissa fall av juridisk person i universitetets verksamhet. I anslutning till reglerna lämnas kommentarer som bakgrund och förtydligande till reglerna.

Enkla bolag och enskilda firmor vilka aldrig utgör juridiska personer likställs i detta sammanhang med juridiska personer med avseende på det handlande som skall tillämpas inom universitetet. Enskild firma som innehar F-skatteskedel (alt. F-skattebevis med villkor, se vidare avsnitt 2.3 Skatterettsligt grundade regler) och som är registrerade för mervärdesskatt får således tas i anspråk för tjänster inom universitetet i samma mån som en juridisk person.

2.1 Offentligrättsligt grundade regler

De offentligrättsliga reglerna utgår väsentligen från förvaltningslagen samt reglerna om bisysslor i lagen om offentlig anställning resp. i högskolelagen. Nedan anges i punkterna 1-5 möjligheterna att från dessa utgångspunkter ta juridiska personer i anspråk för uppgifter inom universitetet. I punkt 6 redovisas de särskilda restriktioner som gäller för utnyttjande av juridiska personer med personanknytning till universitetet.

1. Juridisk person får **aldrig** tas i anspråk för vad som inom förvaltningsrätten kallas "**myndighetsutövning mot enskild**", dvs befogenheten att fastställa en förmån, en rättighet eller en skyldighet för en enskild person. Detta innebär bl.a. att en juridisk person aldrig kan vara examinator eller användas för prövning av behörighet eller vid beslut om antagning av studenter till grundutbildning eller forskarutbildning eller ges ansvar för arbetsledning inom universitetet. Med examination avses i detta sammanhang allt slutligt ställningstagande till utbildningsprestationer, fränsett sådan bedömning av löpande färdighetsträning som utgör en integrerad del av undervisningen. Inom universitetet tillämpas också den regeln att en juridisk person aldrig får användas som sakkunnig i anställnings- eller befordringsärenden, i ärenden som rör antagning av oavlönad docent eller som opponent vid disputationer.

2. I följande fall får juridisk person anlitas för genomförande av **utbildning eller forskning** i den utsträckning som är förenlig med universitetets allmänna verksamhetsintressen, så som dessa kommer till uttryck i måldokument, strategier och policies:

a) Annat universitet/annan högskola tas i anspråk genom att viss där anställd lärare utnyttjas för undervisning eller forskning som vederbörande fullgör inom ramen för sin anställning därstädes. Överenskommelse härom får träffas av prefekt (motsv).

b) Annan statlig myndighet tas i anspråk genom att viss där anställd personal utnyttjas för undervisning eller forskning som vederbörande fullgör inom ramen för sin anställning därstädes. Överenskommelse härom får träffas av prefekt (motsv) men skall för att bli bindande godkännas av den personaladministrative chefen.

c) Kommun, landstingskommun eller annan utbildningshuvudman, t.ex. folkhögskola, tas i anspråk genom att viss där anställd lärare etc utnyttjas för undervisning eller forskning som vederbörande fullgör inom ramen för sin anställning därstädes. Överenskommelse härom får träffas av prefekt (motsv) men skall för att bli bindande godkännas av den personaladministrative chefen.

3. Annan juridisk person utan sådan personanknytning till universitetet som beskrivs nedan får anlitas för arbetsuppgifter inom **poänggivande utbildning eller forskning** om verksamheten (kursen, forskningsprojektet etc) annars inte kan genomföras och detta mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet medför olägenheter i form av t.ex. betydande kvalitetsförluster, anseendeskada etc. Avtal om sådana insatser får ingås av en enskild institution under förutsättning att det avser endast enstaka och kortvariga tillfällen (motsvarande högst 10 undervisningstimmar under ett läsår). Om avtalet avses omfatta mer än vad som motsvarar 10 undervisningstimmar skall det underställas den administrative direktören för godkännande. Om problemen att genomföra viss utbildning utan ianspråktagande i stor utsträckning av i detta stycke avsedda slag av juridiska personer kan bedömas sträcka sig över flera år och inte kan avhjälpas genom rekrytering eller intern kompetensutveckling, skall en prövning företas om lämpligheten av att utbildningen i fråga över huvud taget ingår i universitetets utbud.

4. Vid anordnande av **icke poänggivande utbildning**, dvs sådan uppdragsutbildning som inte är poänggivande, är det fortfarande naturligt att universitetets egna anställda i första hand tas i anspråk med viss komplettering av personal som anställs särskilt för genomförande av viss sådan utbildning. Om universitetet väsentligen saknar den kompetens som erfordras för genomförande av viss utbildning torde skäl normalt saknas för att universitetet tar på sig ansvaret att arrangera utbildningen i fråga. Det föreligger dock inget hinder att med hänsyn till omsorgen om kvaliteten i en utbildning ta i anspråk, i begränsad utsträckning, för undervisning och handledning olika juridiska personer (inkl. konsulter med egna företag), statliga och kommunala myndigheter etc. Beslut i frågor som avses i detta stycke fattas inom berörd institution/arbetsenhet.

5. I **övriga fall** får juridisk person anlitas för verksamhet inom universitetet, t.ex. för egen personalutbildning, administrativ och teknisk service, genomförande av interna eller externa konferenser. Juridiska personer med personanknytning till universitetet får dock bara tas i anspråk i den utsträckning som framgår nedan.

6. För ianspråktagande av **juridiska personer med personanknytning till universitetet** gäller särskilda restriktioner:

A) Juridisk person, i vilken **anställd** vid universitetet har ett starkt verksamhetsinflytande, får inte anlitas för arbetsuppgifter som **kan ingå** i den anställdes anställning vid universitetet eller för arbetsuppgifter som **kan ingå** i verksamheten vid den institution där arbetstagaren är anställd. Detta innebär inte att uppgifterna i fråga nödvändigtvis ingår i den anställdes uppgifter eller institutionens verksamhet under ett givet år men att de skulle kunna åläggas honom genom ett arbetsledningsbeslut av prefekten eller annan arbetsledare. Det bör här noteras att en lärares arbetsuppgifter numera sträcker sig över ett mycket brett spektrum. Tillämpningen av denna regel ankommer på prefekten (motsv).

B) Juridisk person, i vilken **anställd** vid universitetet eller denne **närstående** har ett starkt verksamhetsinflytande, får inte anlitas för arbetsuppgifter inom **utbildning och forskning**. Beslut att anlita juridisk person, i vilken **anställd eller närstående till anställd** vid universitetet har ett starkt verksamhetsinflytande, för arbetsuppgifter som **inte** innebär utbildning eller

forskning fattas av prefekten (motsv) med utgångspunkt i framställningen nedan.

Det är godtagbart att anlita en juridisk person som har anknytning till en anställd vid universitetet under förutsättning att villkoren a) och b) nedan är uppfyllda, och restriktionerna c) och d) nedan inte lägger hinder i vägen.

a) Den juridiska personens verksamhetsområde har ingen anknytning till den anställdes huvudsakliga arbetsuppgifter inom universitetet (ex. en lärare i tekniskt ämne som utför översättningsarbete som bisyssla i eget eller närståendes företag).

b) Den anställda har anmält sin bisyssla till sin prefekt (motsv), och arbetsgivaren har inte gjort den bedömningen att bisysslan är otillåten.

c) Restriktionerna mot att anlita juridisk person med anknytning till universitetet gäller i vissa fall som framgått ovan, oavsett om anknytningen avser den som är anställd vid universitetet eller någon som är närstående till den anställda. Som "närstående" till anställd skall i detta sammanhang räknas den som är gift eller sambo eller partner med den anställda eller är syskon eller släkting i rätt uppstigande eller nedstigande led eller svåger/svägerska till den anställda eller på annat sätt står den anställda personligen särskilt nära, t.ex. s.k. särbo, sambos barn, syskons barn etc. Med barn likställs styvbarn, fosterbarn etc.

d) Restriktionerna mot att anlita juridisk person med anknytning till universitetet gäller i vissa fall som framgått ovan, om den anställda eller närstående har ett "starkt verksamhetsinflytande" i den juridiska personen. Ett starkt verksamhetsinflytande är i första hand aktuellt i sådana juridiska personer som kan klassificeras som s.k. fåmansföretag. Enligt p. 14 i anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen räknas som fåmansföretag främst

a) aktieföretag och ekonomisk förening, vari en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer äger så många aktier resp. andelar att dessa personer har mer än hälften av rösterna för aktierna resp. andelarna i företaget

b) handelsbolag (inkl. kommanditbolag), vari en fysisk person eller ett fåtal fysiska personer genom sitt andelsinnehav eller på annat sätt har ett bestämmande inflytande.

Ett starkt verksamhetsinflytande anses i det nu aktuella sammanhanget tillkomma inte bara den som på ovan angivet sätt ingår i ett fåmansbolags dominerande ägarkrets utan också den som är ledamot av den juridiska personens styrelse, är verkställande direktör (motsv) eller dennes ställföreträdare liksom den som i chefsställning ansvarar för väsentlig funktion i företaget såsom forskning, utveckling, konstruktion, produktion, marknadsföring, ekonomi/finans eller personal.

7. Att anlita en juridisk person för uppgifter inom universitetet innebär att universitetet företar en **upphandling** till skillnad från det förfarande som kännetecknar anställningen av en fysisk person. De regler som återfinns i universitetets upphandlingshandbok skall därför tillämpas också i detta fall. Detsamma gäller i fråga om föreskrifterna i ekonomihandboken.

2.2 Arbetsrättsligt grundade regler

Behovet av att över huvud taget anlita juridiska personer bottnar ibland i en begränsad förmåga att hävda arbetsgivarens möjligheter att kräva övertidsinsatser av redan anställd personal. Skyldighet att utföra övertidsinsatser framgår av gällande arbetstidsavtal och av universitetets policyskrift "Riktlinjer och rekommendationer för personalplanering och arbetsledning avseende lärarpersonal" (fastställd 1990 av det dåvarande rektorsämbetet). Det kan särskilt behöva framhållas att även personal som inte har rätt till övertidsersättning är skyldig att fullgöra övertidsinsatser om så erfordras.

Givet att utomståendes insatser behöver tillföras universitetet uppkommer frågan om hur detta med hänsyn till arbetsrätten låter sig göras. Inom arbetsrätten ingår således en gränsdragning mellan arbetstagarförhållandet, som implicerar en anställning, och uppdragstagarförhållandet, som gäller för en juridisk person. Samma problematik gör sig gällande inom skatterätten som delvis kommenteras samtidigt nedan utifrån just denna utgångspunkt.

Lagen om offentlig anställning och övriga föreskrifter om anställning inkl. de föreskrifter som finns i högskoleförordningen gäller för den som är anställd, dvs arbetstagare, men inte för den som är uppdragstagare, dvs självständig näringsidkare, oavsett om näringsverksamheten bedrivs inom ramen för vad som mera strikt är att se som en juridisk person eller i form av enkelt bolag eller enskild firma. Skattelagstiftningen är också olika för arbetstagare resp. för uppdragstagare, vilket får konsekvenser för universitetet i dess roll som arbetsgivare resp. uppdragsgivare. I förarbeten och rättspraxis inom arbetsrätten brukar ett antal faktorer anföras som omständigheter som avgör om den som åtagit sig att utföra en ålagd arbetsuppgift skall betraktas som anställd eller uppdragstagare. Inom skatterätten finns inte på motsvarande sätt några entydiga förarbeten - däremot har en mer eller mindre tydlig rättspraxis utvecklats som tar sin utgångspunkt i den arbetsrättsliga lagstiftningen men som givetvis också ser till syftena med skattelagstiftningen.

För **arbetstagarförhållande** talar kortfattat bl.a. följande:

- 1) Han skall personligen utföra arbetet, vare sig detta är utsagt i åtagandet eller anses vara förutsatt
- 2) Han utför faktiskt själv arbetet
- 3) Han ställer sig till förfogande för efter hand uppkommande uppgifter
- 4) Förhållandet mellan parterna är av mera varaktig natur
- 5) Han är (oavsett orsak) förhindrad att samtidigt utföra liknande arbete för någon annan
- 6) Han är underkastad bestämda direktiv och/eller kontroll avseende arbetets utförande samt arbetstid och arbetsplats
- 7) Han använder utrustning, redskap och material som tillhandahålls av motparten
- 8) Han får ersättning för sina utlägg i samband med arbetet, t.ex. för resor
- 9) Ersättningen för arbetsprestationen utgår (åtminstone delvis) i form av garanterad lön
- 10) Han är i ekonomiskt och socialt hänseende jämställd med en arbetstagare

För **uppdragstagarförhållande** talar kortfattat bl.a. följande:

- 1) Han är ej skyldig att personligen utföra arbetet, utan kan på eget ansvar överlåta utförandet på någon annan
- 2) Han låter faktiskt någon annan utföra arbetet
- 3) Hans åtagande begränsar sig till en bestämd uppgift
- 4) Förhållandet mellan parterna är av mera tillfällig natur
- 5) Varken avtalet eller arbetet hindrar honom från att samtidigt utföra liknande arbete för någon annan
- 6) Han bestämmer (förutom arbetets natur) själv sättet för arbetets utförande samt arbetstid och arbetsplats
- 7) Han tillhandahåller själv utrustning, redskap och material
- 8) Han står själv för utgifterna vid arbetets utförande
- 9) Ersättningen för arbetsprestationen är helt beroende av verksamhetens ekonomiska resultat
- 10) Han är i ekonomiskt och socialt hänseende jämställd med en företagare inom verksamhetsgrenen

11) Han har tillstånd eller auktorisation för sin verksamhet eller har en egen firma registrerad för densamma

Vad som faller avgörandet är en sammanvägning av samtliga kriterier. I vissa fall kan dock ett enskilt kriterium väga tungt. Så t.ex. torde en sakkunnig eller en opponent - trots att dessas relation till universitetet i dagligt tal kallas "uppdrag" - utgöra exempel på tillfälliga anställningar mot bakgrund av den tvingande regeln att vederbörande personligen måste utföra uppdraget, enär (medverkan i) myndighetsutövning mot enskild inte får överlämnas till juridisk person.

Det bör emellertid uppmärksammas att även om de nämnda kriterierna används inom både arbetsrätten och skatterätten, så är det inte säkert att en relation som av arbetsdomstolen bedömes utgöra ett anställningsförhållande ges samma bedömning av skattedomstolarna.

Kriterierna är samtidigt tvingande i den meningen att det **inte** är möjligt för universitetet att - genom att sluta avtal med någon att han/hon skall vara eller betraktas som konsult, entreprenör etc - åstadkomma att den som enligt ovannämnda arbetsrättsliga resp. skatterättsliga kriterier är arbetstagare i stället blir uppdragstagare eller vice versa. När det gäller deltagande i utbildning intar skattemyndigheterna en mycket restriktiv hållning till konstruktioner varigenom vad som i normalfallet skulle utgöra ett anställningsförhållande i stället rubricerats som ett uppdragstagarförhållande. En person som engagerats för att genomföra schemalagda lektioner eller andra i kursplan etc fastställda undervisningsmoment anses normalt vara arbetstagare, oavsett utformningen av avtalet mellan universitetet och berörd person. Universitetets bedömning är att detta synsätt framför allt avser förhållandet när en personsföretag tas i anspråk, medan skattemyndigheterna rimligtvis intar en annan hållning när avtal ingåtts mellan universitetet och t.ex. en annan statlig myndighet, ett landsting, en kommun eller ett större företag. Oklarheten i skattehänseende och därmed åtföljande riskexponering utgör emellertid ytterligare ett skäl till stor återhållsamhet i fråga om att använda sig av annat än anställningar för genomförande av utbildning, vilket också det exkluderar användande av juridiska personer. Under alla förhållanden är det utomodentligt viktigt att vid anlitan av externa personer mycket tydligt och i förväg klargöra på vilka premisser vederbörande anlitas.

Fråga om anlitan av juridisk person för viss uppgift omfattas av bestämmelserna i 38 § medbestämmandelagen (MBL). Det åligger därför universitetet att förhandla med de lokala fackliga organisationerna, innan avtal ingås om sådant uppdrag. Förhandlingsskyldigheten gäller dock inte för uppdrag av kortvarig eller tillfällig natur eller för uppdrag som kräver särskild sakkunskap. Närmare överenskommelse om hur detta skall fungera i praktiken bör träffas på envar institution och delges den personaladministrative chefen.

Beträffande de fall där juridisk person undantagsvis får anlitas inom poänggivande utbildning eller forskning (se ovan under punkt 3, avsnitt 2.1) gäller den tolkningen att uppdrag som omfattar högst tio timmar per läsår inte omfattas av nyssnämnda förhandlingsskyldighet.

En facklig organisation har rätt att under vissa förutsättningar inlägga veto mot (förbjuda) anlitan av en juridisk person med stöd av 38 § MBL. Har så skett gäller att antingen måste detta veto fullt ut respekteras eller skall frågan underställas den personaladministrative chefen för bedömning av möjligheten och lämpligheten att - i den ordning som finns närmare beskriven i 38-40 §§ MBL - likväl fatta och verkställa beslutet att anlita den juridiska personen.

2.3 Skatterättsligt grundade regler

I samband med att universitetet anlitar utomstående fysiska eller juridiska personer uppstår inte sällan frågor om **beskattning** av de ersättningar som universitetet betalar ut. Skattelagstiftningen kan föranleda att avsikten att använda sig av en juridisk person inte beaktas av skattemyndig-

heterna, utan att både universitetet och den berörde tjänsteproducenten behandlas som om förhållandet dem emellan avsåg en anställning. Denna problematik har delvis berörts i det föregående i anslutning till redovisningen av hur gränsdragningen företas mellan arbetar- resp. uppdragstagarrelationen. Nedan beskrivs konsekvenserna i termerna av användande av A- resp. F-skattesedel.

Det finns två slags skattosedlar för preliminär skatt: A-skattesedel och F-skattesedel. Den senare tilldelas endast den som bedriver (eller avser att bedriva) näringsverksamhet. Juridiska personer kan således förväntas ha F-skattesedel. Undantag finns dock. Det existerar aktiebolag som inte bedriver affärsverksamhet och som således inte har F-skattesedel. Ett företag kan också ha fått sin F-skattesedel indragen på grund av obetalda skatter/avgifter eller sedan det använt sig av sin F-skattesedel på ett sätt som strider mot reglerna i uppbördslagen.

Den som har F-skattesedel betalar själv sin preliminära skatt och sina egna arbetsgivaravgifter och sociala avgifter. Med F-skattesedeln följer ett F-skattebevis. Detta bevis utgör ett slags "körkort" för företagaren och skall kunna uppvisas för den som utbetalar en ersättning till vederbörande. Genom att kontrollera att giltig F-skattesedel finns, skaffar sig utbetalaren av ersättning säker kunskap om att innehavaren av F-skattesedeln själv har det fulla ansvaret för inbetalningen av skatt, arbetsgivaravgifter och sociala avgifter.

Om universitetet anlitar en person som enbart har F-skattesedel kan universitetet likväl göra avdrag för preliminär A-skatt. Av 3 § 2 mom. uppbördslagen framgår nämligen att preliminär A-skatt skall för inkomståret betalas av den som har tilldelats en A-skattesedel eller som saknar skattesedel på preliminär skatt. Om överenskommelse har träffats med personen om att arbetet skall utföras av fysisk person, dvs att det rör sig om ett anställningsförhållande och inte ett uppdragsförhållande, kan personen anses sakna skattesedel, varvid det nyssnämnda stadgandet i uppbördslagen skall tillämpas (jfr dock nedan det fall då personen i fråga kräver att F-skattesedeln likväl skall tillämpas).

A-skattesedel tilldelas den som inte har tilldelats en F-skattesedel. Detta gäller för alla "vanliga" löntagare och pensionärer. Den som anlitar någon som enbart har en A-skattesedel är skyldig att göra avdrag för preliminär skatt och erlagga förekommande arbetsgivaravgifter och sociala avgifter i form av s.k. lönekostnadspålägg på ersättningen för arbetet.

En fysisk person, som bedriver näringsverksamhet inom ramen för ett enkelt bolag eller en enskild firma, samtidigt som han har inkomster av anställning, kan ha en F-skattesedel och en A-skattesedel samtidigt. För en sådan person utfärdas ett s.k. F-skattebevis med villkor. Villkoret innebär att F-skattesedeln inte får återopas i ett anställningsförhållande. *I förhållande till den som utför arbete för universitetet är det universitetet som avgör om den som utför arbetet är att anse som anställd eller som näringsverksam uppdragstagare.* Förhållandet att en person kan uppvisa två olika typer av skattosedlar innebär ingen som helst ändring härvidlag.

Förhållandet att det är universitetet som avgör om en viss relation med en person utgör en arbetstagarrelation eller en uppdragstagarrelation gör det emellertid inte möjligt för universitetet att neka någon som har en F-skattesedel (eller en F-skattesedel med villkor) att få sin ersättning utbetald till sig med användande av F-skattesedel, om vederbörande så påfordrar. Universitetet har emellertid i sådant fall skyldighet att anmäla till den berörda lokala skattemyndigheten, om någon återopar sin F-skattesedel, trots att ett arbetstagarförhållande föreligger. Skattemyndigheten kan, om den anser att den skattskyldige missbrukat sin F-skattesedel, återkalla en tidigare utfärdad F-skattesedel.

Det händer att en person som utfört arbete för universitetets räkning inom vad som är att betrakta som ett anställningsförhållande begär att den överenskomna ersättningen skall betalas till t.ex. en viss juridisk person i stället för till vederbörande själv. Eftersom detta innebär att anställningsförhållandet i efterhand skall konstrueras som ett uppdragsförhållande - och dessutom med

någon annan som uppdragstagare - i strid med de tidigare angivna kriterierna, skall en sådan propå alltid avvisas.

3. Avslutning

Genom detta beslut upphävs dels rektorsämbetets beslut av den 30 december 1991 (dnr 12/92, C 120) om anlitande av juridiska personer för undervisning m m, dels beslutet av den 3 januari 1996 om anlitande av företag för genomförande av s.k. SK-kurser (dnr 20/96-40). Råd för tillämpningen av beslutet kan erhållas från den administrative direktören, chefsjuristen och den personaladministrative chefen och i frågor om ekonomiadministration och upphandling från ekonomichefen resp. samordningsansvarig för upphandling inom universitetet. Beslutet kommer att införas i universitetets regelsamling och således finnas tillgängligt på datanätet.

Anders Flodström

Curt Karlsson

Kopia till

informationsavdelningen

fakultetskanslierna

samtliga institutioner och andra arbetsenheter

rektorskansliet (Arwidson, Djerf, Hagman, Hellgren, Hessling, Jansson, Sven-Erik Karlsson, Arja Larsson, Reuterswärd, internrevisionen)

ekonomiavdelningen

de lokala fackliga organisationerna